



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. október 6. *

„Előzetes döntéshozatal – EUMSZ 63. cikk – A tőke szabad mozgása – (EU) 2015/849 irányelv – Hatály – Nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a meghatározott összeget meghaladó kifizetéseket kizárólag átutalás vagy fizetési számlára történő befizetés útján kell teljesíteni – EUMSZ 65. cikk – Igazolás – Az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem – Arányosság – Büntetőjogi jellegű közigazgatási szankciók – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 49. cikke – A bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elvei”

A C-544/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administrativen sad Blagoevgrad (blagoevgradi közigazgatási bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2019. július 17-én érkezett, 2019. július 5-i határozatával terjesztett elő

az **„ECOTEX BULGARIA” EOOD**

és

a **Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite – Sofia,**

között,

a **Prokuror ot Okrazhna prokuratura – Blagoevgrad**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan és N. Jääskinen (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a bolgár kormány képviselőjében L. Zaharieva és E. Petranova, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, O. Serdula és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében S. Jiménez García, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Meloncelli avvocato dello Stato,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. Z. és Kissné Berta R., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinova és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. november 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 63. cikknek, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 141., 73. o.) 2. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik ezen irányelv (6) preambulumbekkezdés fényében, és egyrészt az említett irányelv 4. és 5. cikkével, valamint 58. cikkének (1) bekezdésével és 60. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben, másrészt az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének és 49. cikkének (3) bekezdésének fényében értelmezve.
- 2 Ez a kérelem az „ECOTEX BULGARIA” EOOD (a továbbiakban: Ecotex) és a Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite – Sofia (a szófiai nemzeti adóhatóság területi igazgatósága, Bulgária; a továbbiakban: illetékes adóhatóság) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya az e társasággal szemben a készpénzfizetés korlátozására vonatkozó nemzeti jogszabályok megsértése miatt kiszabott közigazgatási pénzbírság jogszerűsége.

A jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2015/849 irányelv (1) preambulumbekzdése értelmében:

„Az illegális pénzáramlás árthat a pénzügyi ágazat integritásának, stabilitásának és megítélésének, továbbá fenyegetést jelenthet az Unió belső piacára és a nemzetközi fejlődésre nézve. A pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a szervezett bűnözés továbbra is jelentős probléma, amelyet uniós szinten kell kezelni. A büntetőjogi megoldás uniós szintű továbbfejlesztésén túl elengedhetetlen, emellett kiegészítő eredményekkel járhat a pénzügyi rendszer pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra történő felhasználásának a célzott és arányos megelőzése.”

- 4 Ezen irányelv (6) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„A nagy összegű készpénzfizetések esetén igen magas a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a kockázata. Az elővigyázatosság fokozása és az ilyen készpénzfizetések kockázatainak csökkentése céljából az irányelv hatályát indokolt kiterjeszteni az árukkel kereskedő természetes és jogi személyekre is, amennyiben legalább 10 000 EUR összegben teljesítenek vagy fogadnak készpénzfizetést. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ennél alacsonyabb küszöbértékeket fogadjanak el, valamint hogy további általános korlátozásokat vezessenek be a készpénzforgalom tekintetében, és szigorítsák a meglévő rendelkezéseket.”

- 5 Az említett irányelv (11) preambulumbekzdése kimondja:

„Kifejezetten fontos kiemelni, hogy a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó »adóbűncselekmények« a módosított [nemzetközi pénzügyi akció munkacsoport (FATF)] ajánlásokkal összhangban bekerültek a »büntetendő cselekmény« ezen irányelvben található tág fogalom meghatározásába. Tekintve, hogy az egyes tagállamokban eltérő adóbűncselekmények lehetnek az ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének f) pontjában [helyesen: 4. pontjának f) alpontjában] említett szankciókkal büntetendő cselekmények, az adóbűncselekmények fogalmának a nemzeti jogban szereplő meghatározása a különböző tagállamokban eltérhet egymástól. Az adóbűncselekmények fogalmának a tagállamok nemzeti jogában szereplő meghatározásainak az összehangolása ugyan nem cél, a tagállamoknak azonban – a nemzeti joguk szerinti lehető legnagyobb mértékben – lehetővé kell tenniük az uniós pénzügyi információs egységek közötti információcserét és segítségnyújtást.”

- 6 A 2015/849 irányelv az 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően annak megelőzésére irányul, hogy az uniós pénzügyi rendszereket a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozásának céljára használják fel.

- 7 Ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv a következő kötelezett szolgáltatókra alkalmazandó:

1. hitelintézetek;
2. a pénzügyi intézmények;

3. a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:

[...]

e) árukkal kereskedő más természetes vagy jogi személyek, amennyiben legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést teljesítenek vagy kapnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;

[...]

8 Az említett irányelv 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

4. »büntetendő cselekmény«: a következő súlyos bűncselekmények elkövetésében való mindenfajta bűnözői részvétel:

[...]

f) minden olyan bűncselekmény – többek között a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó és a tagállamok nemzeti jogában meghatározott adóbűncselekmények –, amely esetében a maximálisan kiszabható büntetési tétel egy évnél hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás, illetve azon tagállamok esetében, amelyeknek a jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, minden olyan bűncselekmény, amely esetében a legalacsonyabb kiszabható büntetési tétel hat hónapnál hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás;

[...]

9 Ugyanezen irányelv 4. cikke így rendelkezik:

„(1) A tagállamok a kockázatalapú megközelítéssel összhangban biztosítják, hogy ezen irányelv hatálya részben vagy egészben kiterjedjen a 2. cikk (1) bekezdésében említett kötelezett szolgáltatóktól eltérő, olyan tevékenységeket folytató szakmákra és vállalkozáskategóriákra, amelyeknél különösen valószínű, hogy azokat pénzmosási célra vagy terrorizmus finanszírozására használják fel.

(2) Amennyiben egy tagállam ezen irányelv hatályát a 2. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő szakmákra vagy vállalkozáskategóriákra is kiterjeszti, erről a döntéséről tájékoztatja a Bizottságot.”

10 A 2015/849 irányelv 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak, az uniós jog keretein belül.”

11 Ezen irányelv 58. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért az e cikkel és az 59–61. cikkel összhangban felelősségre vonhatóak

legyenek. Az ezen előírásból következő szankcióknak vagy intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.”

12 Az említett irányelv 60. cikkének (4) bekezdése szerint:

„A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden lényeges körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, amelyet például a felelősnek tartott jogi személy teljes forgalmában vagy a felelősnek tartott természetes személy éves jövedelmében lehet kifejezni;
- d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által a jogsértés eredményeképpen elért nyereség, amennyiben meghatározható;
- e) harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
- g) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.”

13 Ugyanezen irányelv 67. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. június 26-ig megfeleljenek. Az említett intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.”

A bolgár jog

14 A zakon za ogranichavane na plashtaniyata v broy (a készpénzfizetések korlátozásáról szóló törvény, a DV 2011. február 22-i 16. száma, a továbbiakban: ZOPB) 1. cikke értelmében e törvény szabályozza a bolgár területen történő készpénzfizetések korlátozásait.

15 A ZOPB 2. cikke értelmében:

„Ez a törvény nem alkalmazható a következőkre:

1. készpénzfelvétel és készpénzbefizetés a saját fizetési számlára;

2. készpénzfelvétel és készpénzbefizetés az általános vagy egyedi feladatok ellátására képtelen személyek számláira, illetve a házastársak vagy egyenes ági rokonok számláira;
3. a kereskedelmi célú, devizaalapú készpénzes műveletek;
4. a bolgár központi bankot érintő bankjegy- és érmeműveletekre;
5. használt bolgár bankjegyek és érmék bankok általi cseréje;
6. a [Kodeks na truda (munka törvénykönyve)] szerinti munkabérek kifizetése;
7. [...] a [zakon za garantirane na vlogovete v bankite (bankbetétek biztosításáról szóló törvény)] értelmében biztosított betétek kifizetése.”

16 A ZOBP 3. cikke előírja:

„(1) Az ország területén történő a kifizetések kizárólag átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel teljesíthetők, ha a kifizetés:

1. [...] 10 000 [bolgár leva (BGN) (hosszvetőleg 5110 euró)] vagy azt meghaladó összegre vonatkozik;
2. [...] 10 000 BGN-nél kisebb összegre vonatkozik, amely olyan szerződéses pénzbeli teljesítés egy részét jelenti, amelynek értéke 10 000 BGN vagy annál nagyobb.

(2) [...] Az (1) bekezdést alkalmazni kell a külföldi pénznemben történő kifizetésekre is, amelyek BGN-re átszámított összege legalább 10 000 BGN-t tesz ki. A BGN-re történő átváltást a Balgarska narodna bankának (bolgár nemzeti bank) a kifizetés napján érvényes árfolyamán kell elvégezni.”

17 A ZOPB 5. cikkének szövege a következő:

„(1) Minden olyan természetes személy, aki megsérti a 3. cikket, vagy lehetővé teszi e cikk megsértését, a kifizetett teljes összeg 25%-ának megfelelő bírsággal, illetve jogi személy esetében a kifizetett teljes összeg 50%-ának megfelelő pénzbüntetéssel sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogsértés ismételt elkövetése esetén a bírság mértéke a kifizetett összeg 50%-ára, a pénzbüntetés mértéke pedig a kifizetett összeg 100%-ára emelkedik.”

18 A ZOPB 6. cikke értelmében:

„(1) A jelen törvény szerinti jogsértéseket megállapító jogi aktusokat a Natsionalna agentsia za prihodite (nemzeti adóhatóság, Bulgária) szervei hozzák meg. A közigazgatási szankciókat a nemzeti adóhatóság ügyvezető igazgatója vagy az általa megbízott tisztviselők szabják ki.

(2) A zakon za administrativnite narushenia i nakazania [(a közigazgatási szabálysértésekről és szankciókról szóló törvény, a DV 1969. november 28-i 92. száma, a továbbiakban: ZANN)] szabályozza a közigazgatási szankciók kiszabását, azok elfogadását, az azokkal szemben fennálló jogorvoslati lehetőségeket, valamint azok végrehajtását.”

19 A ZANN 27. cikkének (1)–(5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A közigazgatási szankciót a jogsértés elkövetése esetére előírt szankció keretein belül e törvény rendelkezéseinek megfelelően kell meghatározni.

(2) A szankció megállapítása során figyelembe kell venni a jogsértés súlyát, a jogsértés elkövetésének indokait és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményeket, valamint az elkövető vagyoni helyzetét.

(3) Az enyhítő körülmények enyhébb szankció, a súlyosító körülmények súlyosabb szankció alkalmazását vonják maguk után.

[...]

(5) Nem határozható meg olyan szankció sem, amely nem éri el a pénzbírságból, és valamely foglalkozástól vagy meghatározott tevékenység gyakorlásától való eltiltásból álló szankciókra előírt legkisebb összeget.”

20 A ZANN 28. cikkének a) pontja előírja, hogy csekély súlyú közigazgatási jogsértés esetén a szankcionálási jogkörrel rendelkező hatóság eltekinthet a szankció kiszabásától, és szóban vagy írásban figyelmezteti a jogsértőt, hogy a jogsértés ismételt elkövetése esetén vele szemben közigazgatási szankciót szab ki.

21 E törvény 63. cikke értelmében a Rayonen sad (kerületi bíróság, Bulgária) egyesbíróként az ügyet érdemben megvizsgálja, és ítélet útján határoz, amelyben a pénzbírságot kiszabó határozatot vagy az elektronikus pénzbírságot kiszabó közigazgatási határozatot helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Az ítélet a nakazatelnoprotsesualen kodeksben (a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv) meghatározott okokból és az administrativnoprotsesualen kodeks (közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv) tizenkettedik fejezetében foglaltaknak megfelelően felülvizsgálati kérelemben támadható meg az Administrativen sad (közigazgatási bíróság, Bulgária) előtt.

22 A ZANN 83. cikke szerint:

„(1) Az irányadó törvényben, a minisztertanács rendeletében vagy az önkormányzati rendeletben meghatározott esetekben a jogi személyeket vagy egyéni vállalkozókat pénzbírsággal lehet sújtani, ha tevékenységük végzése során nem teljesítik az állammal vagy az önkormányzattal szemben fennálló kötelezettségeiket.

(2) Az előző bekezdésben említett szankciót e törvény alapján kell kiszabni, kivéve ha a vonatkozó normatív jogi aktus eltérően rendelkezik.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

23 Az Ecotex egy bolgár jog szerinti kereskedelmi társaság, amelynek fő tevékenysége gyártó gépek nagykereskedelme és üzembe helyezése. A görög állampolgárságú és Görögországban lakóhellyel rendelkező KS e társaság vezető tisztségviselője és egyedüli tagja.

- 24 Az említett társaság 2018. március 14-i közgyűlésén úgy döntöttek, hogy a fel nem osztott, társasági adó megfizetése utáni nyereséget 100 000 BGN (hozzávetőleg 51 110 euró) összegben, osztalékként kifizetik az egyedüli tagnak, KS-nek. Arról is határoztak, hogy ezt az összeget e társaság pénztárából kifizetési engedély útján készpénzben fizetik ki számára.
- 25 Egy adóellenőrzés alkalmával többek között megállapításra került, hogy a 2018. március 14-i közgyűlés osztalékfizetéséről szóló határozata értelmében a 2018. március 14. és 2018. március 22. közötti időszakban 95 000 BGN összeget (hozzávetőleg 48 550 euró) készpénzben fizettek ki KS-nek, kilenc, egyenként 10 000 BGN (hozzávetőleg 5110 euró) összegű, és egy 5000 BGN (hozzávetőleg 2555 euró) összegű kifizetési engedély útján.
- 26 Az illetékes adóhatóság 2018. június 5-én bejelentette az Ecotex ellen közigazgatási jellegű büntetőeljárás megindítását, és a 2018. június 26-án elfogadott jegyzőkönyvben megállapította a ZOPB rendelkezéseinek megsértését azzal az indokkal, hogy az Ecotex 2018. március 14-én készpénzben, kifizetési engedély ellenében 10 000 BGN összeget fizetett ki KS-nek, a 2018. március 14-i közgyűlésen hozott határozat alapján, amely szerint 100 000 BGN összegű osztalékot fizet ki KS-nek.
- 27 2018. július 10-én az Ecotex panaszt nyújtott be e jegyzőkönyvvel szemben arra hivatkozva, hogy a 2018. március 14-én teljesített 10 000 BGN összegű kifizetés mindössze 0,01 BGN-nel (hozzávetőleg 0,005 euró) haladta meg a ZOPB-ban a készpénzfizetésre vonatkozóan előírt korlátozást, és ezért a jogsértés a ZANN 28. cikke értelmében „csekély jelentőségű” volt.
- 28 A fent említett jegyzőkönyv alapján az illetékes adóhatóság 2018. szeptember 3-án határozatot fogadott el, amelyben a ZOPB 5. cikkének (1) bekezdése alapján pénzbírságot szabott ki az Ecotexszel szemben, azzal az indokkal, hogy 2018. március 14-én az Ecotex 10 000 BGN összegű készpénzfizetést teljesített KS részére. Az előzetes döntéshozatalra utaló szülő határozatból kitűnik, hogy a KS számára elvégzett, 10 000 BGN összegű készpénzkifizetések mindegyike a ZOPB 3. cikke (1) bekezdése 1. pontja megsértésének minősült, és hogy a ZOPB 5. cikkének (1) bekezdése alapján kilenc, pénzbírság jellegű közigazgatási szankció került elfogadásra. A nemzeti rendelkezéseknek megfelelően minden egyes pénzbüntetés összege 5000 BGN volt, ami a készpénzben kifizetett összeg felének felelt meg.
- 29 2018. december 14-i ítéletével a Rayonen sad Petrich (petrichi kerületi bíróság, Bulgária) elutasította az Ecotex által az illetékes hatóság e határozatával szemben benyújtott megsemmisítés iránti keresetet. Az Ecotex ekkor felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, az Administrativen sad Blagoevgradhoz (blagoevgradi közigazgatási bíróság, Bulgária).
- 30 E bíróság előtt az Ecotex lényegében megismétli a jelen ítélet 27. pontjában szereplő érvet kifejtve, hogy a jogsértés csekély jelentőségére tekintettel aránytalannak tűnik a készpénzben kapott teljes összeg felének megfelelő pénzbeli szankció. Az Ecotex azt állítja továbbá, hogy a társaság osztalékhoz való joga nem minősül ügyletnek vagy szerződésnek, és ezért nem tartozik a ZOPB 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett „kifizetés” fogalmába.
- 31 Az illetékes adóhatóság azt állítja, hogy a ZOPB 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett „kifizetés” fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely kivétel nélkül minden kifizetést vagy pénzügyi műveletet jelöl, függetlenül attól, hogy osztalékfizetésről van szó, vagy attól, hogy szerződéses, szerződésen kívüli jogviszonyon vagy tagsági jogviszonyon alapul-e.

- 32 A kérdést előterjesztő bíróság először is megállapítja, hogy a ZOPB a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2005. L 309., 15. o.) átültető nemzeti jogi eszköz, amelyet 2017. június 26-tól a 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezett és felváltott.
- 33 Következésképpen az említett bíróság úgy véli, hogy e törvény 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontját nemcsak a 2015/849 irányelv vonatkozó rendelkezései, hanem az EUMSZ 63. cikk fényében is értelmezni kell.
- 34 Először is a kérdést előterjesztő bíróság a 2000. június 6-i Verkooijen ítéletre (C-35/98, EU:C:2000:294) hivatkozva emlékeztet arra, hogy a „tőkemozgás” fogalma magában foglalja többek között a kereskedelmi társaság részvényosztalékának és az e társaságban fennálló részesedéseknek a megszerzését is. Felmerül tehát a kérdés, hogy az EUMSZ 63. cikkel, amely a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint tiltja többek között az olyan intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy a külföldi illetőségűeket visszatartsák attól, hogy valamely tagállamban befektetéseket hajtsanak végre vagy befektetéseket tartsanak fenn, ellentétes-e a ZOPB 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontjához hasonló szabályozás, amely korlátozza a készpénzben történő kifizetést.
- 35 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 2015/849 irányelv célja az uniós pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmus finanszírozása céljára történő felhasználásának megakadályozása. Ezen irányelv 5. cikkének megfelelően a tagállamok e célból a készpénzkifizetések igénybevételére vonatkozóan az említett irányelvben meghatározottnál szigorúbb korlátozásokat vezethetnek be. Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a készpénzfizetésnek a ZOPB 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában említett korlátozása a 2015/849 irányelv tárgyi hatálya alá tartozik-e, és igenlő válasz esetén a tagállamok szabadon állapíthatják-e meg a 10 000 eurónál alacsonyabb készpénzfizetési küszöbértéket.
- 36 Harmadszor, amennyiben e második kérdésre igenlő választ kell adni, akkor a Charta 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2015/849 irányelv 58. cikkének (1) bekezdésére és 60. cikkének (4) bekezdésére tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a ZOPB 5. cikkének (1) bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés milyen mértékben írhat elő a jogi személyekkel szemben valamennyi pénzügyi művelet esetén kiszabható, a készpénzben teljesített kifizetés teljes összegének felét kitevő, rögzített összegű pénzügyi szankciót. Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság szerint felmerül az a kérdés is, hogy az ilyen nemzeti rendelkezés nem sérti-e a hatékony bírósági felülvizsgálatnak a Charta 47. cikkében rögzített elvét, mivel a ZANN 27. cikkének (5) bekezdéséből kitűnik, hogy jogorvoslat esetén a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság nem csökkentheti a szankciót a ZOPB 5. cikkének (1) bekezdésében előírt minimális összeg alá.
- 37 E körülmények között az Administrativen sad Blagoevgrad (blagoevgradi közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 63. cikket, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint csak átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel teljesíthetők a legalább 10 000 BGN összegű belföldi kifizetések, és amely korlátozza a fel nem osztott nyereségből készpénzben történő, legalább 10 000 BGN összegű osztalékfizetéseket? Ha e szabályozás nem ellentétes az EUMSZ 63. cikkel, igazolható-e az ilyen korlátozás a [...] [2015/849 irányelv] céljaival?

- 2) Úgy kell-e értelmezni a [...] [2015/849 irányelv] 2. cikkének (1) bekezdését ezen irányelv (6) preambulumbekzdésére, valamint 4. és 5. cikkére figyelemmel, hogy azzal nem ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan általános nemzeti jogszabály, amely szerint csak átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel teljesíthetők a legalább 10 000 BGN összegű belföldi kifizetések, és amely nem foglalkozik a készpénzfizetéssel érintett személyek közötti készpénzfizetésre kiterjed?
- a) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén: a[...] [2015/849 irányelv] (6) preambulumbekzdésére, valamint 4. és 5. cikkére figyelemmel lehetővé teszi-e ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdése 3. pontjának e) alpontja a tagállamok számára, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló nemzeti jogszabályban olyan további általános korlátozásokat írjanak elő a belföldi készpénzforgalom tekintetében, amelyek folytán csak átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel teljesíthetők a legalább 10 000 BGN összegű belföldi készpénzfizetések, ha a készpénzfizetés indokát »fel nem osztott nyereség« (osztalék) képezi?
- b) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén: a[...] [2015/849 irányelv] (6) preambulumbekzdésére és 5. cikkére figyelemmel lehetővé teszi-e ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdése 3. pontjának e) alpontja a tagállamok számára, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló nemzeti jogszabályban olyan további korlátozásokat írjanak elő a készpénzforgalom tekintetében, amelyek folytán csak átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel teljesíthetők a legalább 10 000 BGN összegű belföldi kifizetések, ha a küszöbérték alacsonyabb, mint 10 000 euró?
- 3) a) Úgy kell-e értelmezni a [2015/849 irányelv] 58. cikkének (1) bekezdését és 60. cikkének (4) bekezdését a [Charta] 49. cikkének (3) bekezdésére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti jogszabály, amely rögzített mértékű közigazgatási szankciókat ír elő a készpénzforgalmi korlátozások megsértéséért, és nem teszi lehetővé a konkrét lényeges körülményeket figyelembe vevő differenciált számítást?
- b) Amennyiben a válasz az, hogy a[...] 2015/849 irányelv 58. cikkének (1) bekezdése és 60. cikkének (4) bekezdésével – a [Charta] 49. cikkének (3) bekezdésére tekintettel – nem ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti jogszabály, amely rögzített mértékű közigazgatási szankciókat ír elő a készpénzforgalmi korlátozások megsértéséért, úgy kell-e értelmezni a[...] 2015/849 irányelv 58. cikkét és 60. cikkének (4) bekezdését a tényleges érvényesülés elvére és a [Charta] 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogra figyelemmel, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló, a bírósági felülvizsgálatot korlátozó nemzeti jogszabály, ha e jogszabály nem teszi lehetővé, hogy az említett szankció elleni jogorvoslati kérelem benyújtása esetén a bíróság a konkrét lényeges körülményeknek megfelelő, az előírt rögzített minimális szint alatti közigazgatási szankciót állapítson meg a készpénzforgalmi korlátozások megsértéséért?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A második kérdéstről

- 38 Második kérdésével, amelyet elsőként kell megvizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2015/849 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 3. pontjának e) alpontját az említett irányelv (6) preambulumbekzdésének fényében, valamint a 4. és 5. cikkével

- összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a nemzeti területen a meghatározott küszöbértéket elérő vagy meghaladó kifizetés esetén megtiltja a természetes és jogi személyeknek a készpénzben történő fizetést, és előírja számukra a fizetési számlára történő átutalást vagy befizetést.
- 39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2015/849 irányelv 2. cikke felsorolja azokat a szervezeteket, amelyekre pénzügyi jellegű ügylet vagy tevékenység végrehajtásában való részvételük alapján az említett irányelv alkalmazandó.
- 40 Az irányelvet tehát a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának e) alpontjával összhangban többek között a legalább a 10 000 eurót elérő vagy meghaladó összegű, árukkal kereskedő személyek által készpénzben teljesített vagy kapott kifizetésekre kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő, megosztott műveletben kerül-e sor.
- 41 A 2015/849 irányelv ezenkívül a 4. cikkében előírja, hogy a tagállamok ezt a hatályt azokra a szakmákra és vállalkozáskategóriákra is kiterjeszthetik, amelyeknél különösen valószínű, hogy azokat pénzmosási célra vagy terrorizmus finanszírozására használják fel. Ezenfelül ezen irányelv 5. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok az irányelv által szabályozott területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak e bűncselekményeknek az uniós jog keretein belül történő megelőzése érdekében. Egyébiránt az említett irányelv (6) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy „[a 10 000 eurós küszöbértéknél] alacsonyabb küszöbértékeket fogadjanak el, valamint hogy további általános korlátozásokat vezessenek be a készpénzforgalom tekintetében, és szigorítsák a meglévő rendelkezéseket”.
- 42 Meg kell tehát vizsgálni, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás tartozhat-e a 2015/849 irányelv, és különösen e rendelkezések közül egy vagy több hatálya alá.
- 43 E tekintetben, amint azt a főtanácsnok az indítványának 45. pontjában megjegyezte, figyelembe véve a 2015/849 irányelv célkitűzéseit és rendszerét úgy tűnik, hogy ez nincs így.
- 44 Ami ugyanis először is a 2015/849 irányelv célkitűzéseit illeti, ezen irányelv célja – amint az az irányelv (1) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkéből kitűnik –, hogy megakadályozza a pénzügyi rendszernek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználását annak elkerülése érdekében, hogy az illegális pénzáramlás árthasson az Unió pénzügyi ágazata integritásának, stabilitásának és megítélésének, fenyegetést jelenthessen az Unió belső piacára és a nemzetközi fejlődésre nézve. Amint arra a főtanácsnok indítványának 46. pontjában rámutatott, az említett irányelv összehangolja azokat az átvilágítási és ellenőrzési intézkedéseket, amelyeket a tagállamoknak azon foglalkozási kategóriákra kell bevezetniük, amelyek leginkább ki vannak téve a súlyos bűncselekményekből származó pénzek felhasználásának, és pénzek vagy vagyon terrorizmus céljaira történő gyűjtésének.
- 45 Bár igaz, hogy a közvetlen és közvetett adókhöz kapcsolódó adóbűncselekmények a 2015/849 irányelv hatálya alá tartozó bűncselekmények közé tartoznak, az irányelv 3. cikke 4. pontjának f) alpontjából, valamint (11) preambulumbekzdéséből ugyanakkor kitűnik, hogy ez csak akkor áll fenn, ha e bűncselekmények meghatározott időtartamú szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethetők. Következésképpen az említett irányelvnek az a célja, hogy megelőzze az adójogi szabályozással kapcsolatos, a készpénzfizetések korlátozásának megsértéséből eredő jogsértéseknél súlyosabb bűncselekmények elkövetését.

- 46 Ami az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozást illeti, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az a 2015/849 irányelvben kitűzött céloktól eltérő célok elérésére törekszik. Úgy tűnik, hogy e szabályozás célja az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem, annak előírása útján, hogy a legalább 10 000 BGN összegű kifizetéseket nem készpénzben, hanem átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel kell teljesíteni a pénzügyi műveletek nyomon követhetőségének biztosításának érdekében. A bolgár kormány szerint a ZOPB célja, hogy korlátozza az informális szektort a bolgár gazdaságban, és megakadályozza a kifizetések, illetve a bevételek és kiadások annak érdekében történő eltitkolását, hogy elkerüljék a hatályos jogszabályok által előírt adók, valamint a kötelező társadalombiztosítási járulékok megfizetését.
- 47 A bolgár kormány ezenkívül írásbeli észrevételeiben kifejtette, hogy nemzeti szinten két olyan jogszabály van, amelyet a 2015/849 irányelv átültetése céljából fogadtak el, nevezetesen a zakon za merkite srehstu izpiraneto na pari (a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedésekről szóló törvény, a DV 2018. március 27-i 27. száma), és a zakon za merkite sreshtu finantsiraneto na terorizma (a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló törvény, a DV 2003. február 18-i 16. száma). A ZOPB azonban nem foglal magában semmilyen, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre irányuló intézkedést, és nem tartalmaz hivatkozást 2015/849 irányelvre.
- 48 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 2015/849 irányelv 67. cikkének (1) bekezdésének megfelelően, amikor a tagállamok elfogadják az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.
- 49 Másodsor, ami a 2015/849 irányelv rendszerét illeti, az irányelv olyan intézkedéseket határoz meg, amelyek jellegükben és címzettjeik tekintetében eltérnek az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás által bevezetett intézkedésektől.
- 50 Először is, ami ezen intézkedések jellegét illeti, az ezen irányelv hatálya alá tartozó személyekre – a 2005/60/EK irányelvben előírtakhoz hasonlóan – számos kötelezettségnek kell vonatkoznia a pénzügyi jellegű ügylet vagy tevékenység lebonyolításában való részvételük miatt, vagyis többek között az ügyfél és a tényleges kedvezményezett azonosításának és személyazonossága ellenőrzésének, az üzleti kapcsolat tárgyára és tervezett jellegére vonatkozó információ beszerzésének kötelezettségét, valamint annak kötelezettségét, hogy a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának valamennyi valószínűsítő körülményét bejelentsék a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak (lásd ebben az értelemben, a 2005/60 irányelv tekintetében: 2018. január 17-i C-676/16, Corporate Companies ítélet, EU:C:2018:13, 27. pont).
- 51 Ezzel szemben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a ZOPB a fizetési eszközök természetes vagy jogi személyek által a nemzeti területen történő használatának szabályozására korlátozódik.
- 52 Azt is hangsúlyozni kell, hogy a 2015/849 irányelv nem tartalmaz egyetlen olyan rendelkezést sem, amely korlátozza a készpénzben teljesíthető kifizetések összegét, és azt sem követeli meg a tagállamoktól, hogy ilyen korlátozásokat írjanak elő.
- 53 Ezenkívül, bár többek között az 5. cikkéből és (6) preambulumbekzdéséből az következik, hogy a 2015/849 irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak hatályban a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának

megelőzése érdekében, az alapeljárásban szóban forgó szabályozásnak nem ez a célja, amint az a jelen ítélet 46. és 47. pontjából kitűnik. Az e szabályozásban előírt intézkedések ennél fogva nem minősülnek az ezen irányelvet átültető intézkedéseknek.

- 54 Másodsor, ami a 2015/849 irányelv személyi hatályát illeti, amint azt a főtanácsnok az indítványának 54. pontjában kifejtette, az ezen irányelv által bevezetett intézkedések az irányelv 2. cikkének megfelelően a szervezetek egy korlátozott körét érintik, amelyek vagy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása kockázatának való kitettségük mértéke, vagy ügyleteik vagy pénzügyi tevékenységük sebezhetőségének mértéke alapján azonosíthatók.
- 55 Ezzel szemben a Bíróság előtti iratokból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás bármely természetes vagy jogi személyre alkalmazandó, függetlenül attól, hogy e személy milyen minőségében teljesít kifizetést, valamint attól, hogy létezik-e, és adott esetben milyen jellegű az az ügylet, amelyre a kifizetés vonatkozik.
- 56 Egyébiránt az alapügy tényállására tekintettel meg kell jegyezni, hogy a 2015/849 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 3. pontja e) alpontjának hatálya mindenképpen csak a termékértékesítés ellenértékéért teljesített kifizetésekre terjed ki, és nem vonatkozik a társaság és részvényesei közötti kapcsolatokra. E körülmények között az ezen irányelv (6) preambulumbekkezdésében a tagállamoknak biztosított azon lehetőség, hogy e 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának e) alpontjában előírtnál alacsonyabb küszöbértékeket állapítsanak meg, nem lehet releváns az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben.
- 57 Ehhez hasonlóan, bár a 2015/849 irányelv 4. cikke lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kiterjessék az irányelv hatályát, ez a rendelkezés csak a szakemberekre, valamint a vállalkozások azon kategóriáira irányoz elő ilyen kiterjesztést, „amelyeknél különösen valószínű, hogy azokat pénzmosási célra vagy terrorizmus finanszírozására használják fel”. Az irányelv tehát nem szolgálhat jogalapul az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló szabályozáshoz, amely – amint az a jelen ítélet 55. pontjából kitűnik – bármely természetes vagy jogi személyre alkalmazandó, függetlenül attól, hogy e személy milyen minőségében teljesít kifizetést, valamint attól, hogy létezik-e, és adott esetben milyen jellegű az az ügylet, amelyre a kifizetés vonatkozik.
- 58 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem tartozik a 2015/849 irányelv hatálya alá az olyan tagállami szabályozás, amely a nemzeti területen egy meghatározott küszöbértéket elérő vagy meghaladó kifizetés esetén megtiltja a természetes és jogi személyeknek a készpénzben történő fizetést, és előírja számukra a fizetési számlára történő átutalást vagy befizetést.

Az első és a harmadik kérdéstről

- 59 A kérdést előterjesztő bíróság első és harmadik kérdésével, amelyeket együttesen kell vizsgálni, lényegében arra keresi a választ, hogy a Charta 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 63. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely egyrészt megtiltja természetes és jogi személyeknek, hogy a nemzeti területen készpénzfizetést teljesítsenek, ha annak összege eléri vagy meghaladja a meghatározott küszöbértéket, és amely e célból fizetési számlára történő átutalást vagy befizetést ír elő, ideértve a társasági osztalék kifizetését is, másrészt amely e tilalom megsértése esetére olyan szankciórendszert ír elő, amelynek keretében a kiszabható bírság összegét a tilalom megsértésével teljesített kifizetés teljes összegére alkalmazandó meghatározott százalékos arány alapján kell kiszámítani, anélkül hogy e bírság az egyedi eset konkrét körülményei alapján módosítható lenne.

- 60 Előjáróban tisztázni kell, hogy bár a tagállamok – az arra vonatkozó közös vagy harmonizált szabályok hiányában, hogy a területükön milyen feltételek és szabályok szerint korlátozhatják a készpénzfizetést – szabadon vezethetnek be ilyen korlátozásokat, de kötelesek ezt a lehetőséget az uniós joggal összhangban gyakorolni (lásd analógia útján: 2018. november 22-i Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank ítélet, C-625/17, EU:C:2018:939, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 61 Az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdése szerint tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőke mozgásra vonatkozó minden korlátozás.
- 62 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az EUMSZ 63. cikkben szereplő „korlátozás” fogalma általános jelleggel magában foglalja mind a tagállamok, mind a tagállamok és harmadik országok közötti tőke mozgás mindenfajta korlátozását (2020. június 18-i Bizottság kontra Magyarország [Egyesületek átláthatósága] ítélet (C-78/18, EU:C:2020:476, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Ezenkívül, a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, tőke mozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (lásd ebben az értelemben: 2020. április 30-i Sociétés Générales ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás korlátozza azokat a módokat, ahogyan valamely társaság kifizetheti az esedékes osztalékot a belföldi és külföldi illetőségű részvényesei részére, és Bulgáriában e tekintetben kizárja a jogszerű fizetési módok közül a készpénzben történő kifizetést, amennyiben ez a kifizetés elér vagy meghalad egy meghatározott összeget. Ebben az esetben ez a szabályozás a Bulgáriában székhellyel rendelkező társaságok osztalékának olyan részvényes részére történő kifizetésére vonatkozik, aki egy másik tagállam állampolgára és lakosa.
- 65 Azon fizetési módok korlátozása, amelyekkel egy tagállamban székhellyel rendelkező társaság kifizetheti az esedékes osztalékot a részvényeseinek, bár megkülönböztetés nélkül alkalmazható, valószínűleg visszatart egyes külföldi illetőségű befektetőket attól, hogy részesedést szerezzenek az e tagállamban székhellyel rendelkező társaság tőkéjében. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a EUM-Szerződésnek az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgására vonatkozó cikkei az Unió alapvető rendelkezéseinek minősülnek, és e szabadság minden, akár csekély jelentőségű korlátozása tilos (lásd ebben az értelemben: 2013. december 5-i Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken ítélet, C-514/12, EU:C:2013:799, 34. pont, valamint és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 Következésképpen az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló tiltó intézkedés a tőke szabad mozgásának korlátozását jelenti.
- 67 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a tőke szabad mozgását nemzeti jogszabály csak akkor korlátozhatja, ha azt az EUMSZ 65. cikkben említett okok valamelyike vagy a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vett közérdeken alapuló kényszerítő okok igazolják, feltéve, hogy

- nincs olyan uniós szintű harmonizációs intézkedés, amely biztosítaná ezen érdekek védelmét (2014. november 13-i ítélet, Bizottság kontra Egyesült Királyság, C-112/14, nem tették közzé, EU:C:2014:2369, 23. pont, valamint az idézett ítélkezési gyakorlat).
- 68 A Bíróság többször kimondta, hogy az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem céljai igazolhatják a tőke szabad mozgásának korlátozását, feltéve, hogy e korlátozás alkalmas e célok elérésének biztosítására, és nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2014. november 13-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-112/14, nem tették közzé, EU:C:2014:2369, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 A Bíróság azt is megállapította, hogy a hatékony adóbeszedés biztosításának szükségessége olyan jogos cél, amely igazolhatja az alapvető szabadságok korlátozását. Így a tagállam jogosult olyan intézkedéseket alkalmazni, amelyek lehetővé teszik a fizetendő adó összegének egyértelmű és pontos ellenőrzését, azzal a feltétellel azonban, hogy ezek az intézkedések alkalmasak a kitűzött cél megvalósításának biztosítására, és nem haladják meg az annak eléréséhez szükséges mértéket (2020. április 30-i Sociétés Générales ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 Márpedig a jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 46. pontjából kitűnik, az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás célja az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem, annak előírása útján, hogy a legalább 10 000 BGN összegű kifizetéseket nem készpénzben, hanem átutalással vagy fizetési számlára történő befizetéssel kell teljesíteni a pénzügyi műveletek nyomon követhetőségének biztosításának érdekében, ami hozzájárul a jogellenes kereskedelemmel jellemezhető párhuzamos gazdaság kialakulása elleni küzdelemhez is. A bolgár kormány szerint a ZOPB ilyen módon azon készpénzfizetési gyakorlat korlátozására irányul, amely a számviteli bizonylatokon feltüntetett összegeket meghaladó tényleges kifizetéseket foglal magában, amelyek így kikerülnek a természetes személyek jövedelemadója, a társasági adó és a kötelező társadalombiztosítási járulékok kötelező megfizetése alól. Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának 83. pontjában rámutatott, az osztalék banki átutalással való kifizetésére vagy fizetési számlára történő befizetésére vonatkozó kötelezettség segít megakadályozni, hogy az osztalékot burkolt módon fizessék ki, és ezáltal biztosítja, hogy az ilyen osztalékot az érintett társaság székhelye szerinti tagállam adóztassa meg.
- 71 Ebből következik, hogy a tőke szabad mozgásának olyan korlátozása, mint amilyen az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozásból ered, igazolható az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem céljával. Az is szükséges továbbá, hogy – amint az a jelen ítélet 68. és 69. pontjából kitűnik – e korlátozás alkalmas legyen e cél megvalósításának biztosítására, és ne lépje túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 72 Bár végső soron a tényállás értékelésére és a nemzeti jogi szabályozás értelmezésére egyedül hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság feladata annak meghatározása, hogy a jelen ügyben teljesültek-e ezek a követelmények, a Bíróság hatásköre – az előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében az alapügy iratai, valamint a hozzá benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételek alapján – kiterjed arra, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos információkat szolgáltatson, amelyek lehetővé teszik számára az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntését (lásd ebben az értelemben: 2018. március 6-i SEGRO és Horváth ítélet, C-52/16 és C-113/16, EU:C:2018:157, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 73 E tekintetben először is azon kérdést illetően, hogy az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás alkalmas-e a kitűzött célok megvalósítására, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti szabályozás csak akkor alkalmas az említett cél megvalósítására, ha azt valóban koherens és szisztematikus módon kívánja elérni (lásd ebben az értelemben: 2013. április 25-i Jyske Bank Gibraltar ítélet, C-212/11, EU:C:2013:270, 66. pont; 2019. május 21-i Bizottság kontra Magyarország [Mezőgazdasági földterületeken létesített haszonélvezeti jog] ítélet, C-235/17, EU:C:2019:432, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 74 A jelen ügyben, amint arra a főtanácsnok indítványának 88. pontjában rámutatott, és a nemzeti bíróság által elvégzendő ellenőrzésekre is figyelemmel, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból egyrészt kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás célja, hogy a nemzeti hatóságok számára lehetővé tegye az adócsalás felderítését és adott esetben a lehető legnagyobb mértékű szankcionálását.
- 75 A ZOPB 2. cikkében meghatározott kivételekre is figyelemmel ugyanis ez a szabályozás – amint az a jelen ítélet 55. pontjából kitűnik – egységesen alkalmazandó minden olyan természetes és jogi személyre, aki a 10 000 BGN küszöbértéket elérő vagy meghaladó összegű kifizetést teljesít a nemzeti területen. Így minden gazdasági szereplőre és ágazatra ugyanazok a kötelezettségek vonatkoznak, függetlenül attól, hogy milyen jellegű és célú a kifizetés tárgyát képező ügylet.
- 76 Ezen túlmenően a 10 000 BGN összegű felső határ alkalmazandónak tűnik, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor, ami lehetővé teszi azon személyek cselekményeinek megismerését, akik a fizetendő összegnek a szabályozás hatálya alól való mentesüléshez szükséges számú részre történő felosztásával próbálják megkerülni az alkalmazandó szabályozást.
- 77 Másodsor, az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás által a 10 000 BGN vagy azt meghaladó összegű kifizetésekre vonatkozóan megállapított fizetési szabályok megfelelőnek tűnnek a csalárd ügyletek azonosításának és az adószabályok alkalmazásának biztosítására.
- 78 Egyrészt a banki átutalás és a fizetési számlára történő befizetés – a készpénzfizetésekkel ellentétben – hozzájárulnak a pénzügyi ügyletek névtelenségének megszüntetéséhez, és nyomon követhetőségének biztosításához az állami adóhatóságok általi megállapításuk és megadóztatásuk érdekében.
- 79 Végül, harmadszor, ami az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás által előírt szankciórendszer megfelelőségét illeti az e szabályozás által kitűzött célokhoz képest, meg kell jegyezni, hogy ez a rendszer a készpénzfizetés korlátozására vonatkozó szabályok megsértését olyan összegű bírsággal szankcionálja, amely az esettől függően a kifizetett összeg 25, 50 vagy 100%-át teszi ki. Meg kell állapítani, hogy egy ilyen szankciórendszer lehetővé teszi az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelmet a megelőzés és az visszatartás révén.
- 80 A fentiekből következik, hogy az az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás, amely megtiltja a készpénzben történő kifizetést a nemzeti területen, ha a kifizetés összege eléri vagy meghaladja a meghatározott küszöbértéket, és e célból – a készpénzben kifizetett teljes összeg 25 és 100%-a közötti bírság kiszabása mellett – átutalást vagy fizetési számlára történő befizetést ír elő, a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is figyelemmel alkalmasnak tűnik az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem célkitűzéseinek következetes és szisztematikus megvalósítására.

- 81 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás nem lépi-e túl az általa kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket, először is meg kell állapítani, hogy a 10 000 BGN-es küszöbérték, amely fizetési számlára történő átutalás vagy befizetés kötelezettségével jár, nem tűnik túlságosan alacsonynak, hiszen az nem vezet olyan helyzethez, amelyben a magánszemélyek a mindennapi vásárlásaik vagy ügyleteik során megtagadják a készpénzes fizetést. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a ZOPB 2. cikkének (6) bekezdése szerint a ZOPB nem vonatkozik a munka törvénykönyve értelmében vett munkabérek kifizetésére.
- 82 Ezenkívül nem tűnik úgy, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozásban meghatározott küszöbértéket meghaladó összegnek egy fizetési számlára történő átutalással vagy befizetéssel történő megfizetése a jelen esetben megakadályozná vagy késleltetné a fizetési művelet teljesítését.
- 83 E körülményekre tekintettel, és fenntartva, hogy ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, nem tűnik úgy, hogy az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozásban meghatározott küszöbértéket elérő vagy meghaladó összegű, a nemzeti területen történő készpénzfizetés tilalma, valamint az e célból fizetési számlára történő átutalásra vagy befizetésre vonatkozó kötelezettség túllépne az e szabályozás által kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéken.
- 84 Másodszor, ami az említett szabályozás által a nemzeti területen történő készpénzfizetés tilalmának megsértése esetére megállapított szankciórendszer arányosságát illeti, amennyiben a kifizetés összege eléri vagy meghaladja az e szabályozásban meghatározott küszöbértéket, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós szabályozás harmonizációjának hiányában az e szabályozásban megállapított rendszerben meghatározott feltételek be nem tartása esetén alkalmazandó szankciók területén a tagállamok hatáskörébe tartozik az általuk megfelelőnek ítélt szankciók megválasztása. E hatáskörüket azonban az uniós jog és e jog általános elveinek tiszteletben tartásával, ennél fogva az arányosság elvére figyelemmel kell gyakorolniuk (2015. július 16-i Chmielewski ítélet, C-255/14, EU:C:2015:475, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. június 2-i Kapnoviomichania Karelia ítélet, C-81/15, EU:C:2016:398, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 85 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra is, hogy a Chartában biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi tényállásra alkalmazni kell, így azokat tiszteletben kell tartani többek között akkor, amikor valamely nemzeti szabályozás e jog hatálya alá tartozik (lásd többek között: 2019. május 21-i Bizottság kontra Magyarország [Mezőgazdasági földterületeken létesített haszonélvezeti jog] ítélet, C-235/17, EU:C:2019:432, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 Márpedig ez az eset áll fenn többek között akkor, ha a nemzeti szabályozás akadályozhatja az EUM-Szerződés által biztosított egy vagy több alapvető szabadság gyakorlását és az érintett tagállam az EUMSZ 65. cikkben szereplő indokokra vagy az uniós jog által elismert, közérdeken alapuló nyomós okokra hivatkozik ezen akadályozás igazolásául. Ilyen esetben az érintett nemzeti szabályozást az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében csak akkor lehet az ekként előírt kivételnek tekinteni, ha összhangban van a Bíróság által védelemben részesített alapvető jogokkal (2019. május 21-i Bizottság kontra Magyarország [Mezőgazdasági földterületeken létesített haszonélvezeti jog] ítélet, C-235/17, EU:C:2019:432, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 87 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely tagállam olyan intézkedést hoz, amely eltér az EUM-Szerződés által biztosított valamely alapvető szabadságtól, így a tőke szabad mozgásától, Unión belüli letelepedés vagy szolgáltatásnyújtás szabadságától, akkor ez az intézkedés az uniós jog hatálya alá tartozik (2017. június 14-i Online Games és társai ítélet, C-685/15, EU:C:2017:452, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 88 Ha ugyanis valamely tagállam az uniós jog által előírt kivételekhez folyamodik a EUM-Szerződésben biztosított valamely alapvető szabadság akadályozásának igazolása céljából, azt úgy kell tekinteni, hogy a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében „végrehajtja az uniós jogot” (2019. május 21-i Bizottság kontra Magyarország [Mezőgazdasági földterületeken létesített haszonélvezeti jog] ítélet, C-235/17, EU:C:2019:432, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 Márpedig a jelen esetben, amint az a jelen ítélet 66. és 71. pontjából kitűnik, az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozásban előírt tiltó intézkedés a tőke szabad mozgásának olyan korlátozását jelenti, amelyet a közérdeken alapuló kényszerítő okok igazolhatnak. Ilyen körülmények között e szabályozásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét mind a Bíróság ítélkezési gyakorlatában ily módon előírt kivételek, mind a Charta által biztosított alapvető jogok fényében kell vizsgálni, beleértve a Charta 49. cikkének (3) bekezdésében említett, a büntetések arányosságának elvét, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdése vonatkozik (lásd többek között: 2019. május 21-i Bizottság kontra Magyarország [Mezőgazdasági földterületeken létesített haszonélvezeti jog] ítélet, C-235/17, EU:C:2019:432, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 90 Tekintettel arra, hogy a Charta 49. cikkének (3) bekezdése – amely szerint a büntetések súlyossága nem lehet aránytalan a bűncselekményhez mérten – a büntetőjogi jellegű szankciókra vonatkozik, előzetesen azt kell meg kell határozni, hogy az alapeljárásban szóban forgó szankciórendszer büntető jellegű-e.
- 91 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint három kritériumnak van relevanciája. Az első a jogsértés belső jog szerinti jogi minősítése, a második a jogsértés jellege, a harmadik pedig az érintett személlyel szemben kiszabható szankció súlya (2018. március 20-i Menci ítélet, C-524/15, EU:C:2018:197, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 92 Bár a kérdést előterjesztő bíróság feladata – e kritériumok tükrében – annak megítélése, hogy az az alapeljárásban szóban forgó szankciók a Charta 49. cikk (3) bekezdése értelmében vett büntető jelleget öltenek-e, a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálása során szükség esetén pontosításokat adhat, amelyek célja, hogy iránymutatást adjon ennek a bíróságnak az értelmezés során (lásd analógia útján: 2018. március 20-i Menci ítélet, C-524/15, EU:C:2018:197, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 93 E tekintetben, amint azt a főtanácsnok indítványának 117. pontjában megállapította, az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből mindenekelőtt az következik, hogy a pénzbírság, amellyel az a személy sújtható, aki megsérti a nemzeti területen történő készpénzfizetés tilalmát, ha a készpénzfizetés összege eléri vagy meghaladja az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozásban meghatározott küszöbértéket, büntetőjogi jellegű közigazgatási szankciónak minősül. Az említett határozatból tehát kitűnik, hogy a közigazgatási szankciót büntetőeljárás keretében szabják ki.

- 94 Továbbá e szankció nem korlátozódik a jogsértés által okozott kár megtérítésére, hanem büntető jellegű abban az értelemben, hogy e tilalom megsértésének megtorlására irányul. Úgy tűnik tehát, hogy az ilyen szankció megtorló célt követ, ami a Charta 49. cikke értelmében a büntetőjogi jellegű szankció jellemzője (lásd analógia útján: 2018. március 20-i Menci ítélet, C-524/15, EU:C:2018:197, 32. pont).
- 95 Végül, az említett szankció szigorúsága alkalmas azon álláspont alátámasztására, amely szerint az a Charta 49. cikke értelmében büntető jellegű, aminek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata (lásd analógia útján: 2018. március 20-i Menci ítélet, C-524/15, EU:C:2018:197, 33. pont). E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a ZOPB-ben előírt közigazgatási szankció e törvény 5. cikkének megfelelően természetes személy elkövető esetén a teljes kifizetett összeg 25%-ával, az ez utóbbi által elkövetett jogsértés megismétlődése esetén a kifizetett összeg 50%-ával, jogi személy elkövető esetén a megfizetett teljes összeg 50%-ával, a jogsértés megismétlődése esetén pedig ezen összeg 100%-ával megegyező összegű pénzbírság formáját ölti.
- 96 Következésképpen úgy tűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás által előírt szankciórendszer büntető jellegű, és így értékelhető a Charta 49. cikkének (3) bekezdésében biztosított arányosság elvének fényében.
- 97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a szankció szigorúságának összhangban kell lennie az adott jogsértés súlyával, mivel e követelmény a Charta 52. cikkének (1) bekezdéséből és a Charta 49. cikkének (3) bekezdésében rögzített, a büntetések arányosságának elvéből is következik (lásd ebben az értelemben: 2018. október 4-i Link Logistik N&N ítéletet, C-384/17, EU:C:2018:810, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 98 Emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elvét nemcsak a jogsértés tényállási elemeinek meghatározását illetően kell tiszteletben tartani, hanem a bírságok mértékével kapcsolatos szabályok meghatározása, és a bírság kiszabása során figyelembe vehető tényezők megítélése tekintetében is (lásd ebben az értelemben: 2018. május 31-i Zheng ítélet, C-190/17, EU:C:2018:357, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 99 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is kitűnik, hogy a nemzeti jogszabály által előírt közigazgatási intézkedések és szankciók nem léphetik túl azt a mértéket, amely szükséges az e jogszabály által jogszerűen elérni kívánt cél megvalósításához (2015. július 16-i Chmielewski ítélet, C-255/14, EU:C:2015:475, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 E vonatkozásban a Bíróság kifejtette, hogy a jogsértések megtorlására irányuló szankciók szigorúságának összhangban kell állnia a jogsértés súlyával, különösen a tényleges visszatartó erő biztosítása révén, az arányosság általános elvének tiszteletben tartásával (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Chmielewski ítélet, C-255/14, EU:C:2015:475, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. április 15-i Braathens Regional Aviation ítéletet, C-30/19, EU:C:2021:269, 38. pont).
- 101 A jelen ügyben a jogsértés jellegét és súlyát illetően meg kell állapítani, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás a készpénzfizetés korlátozásának és a fizetési számlára történő átutalásra vagy befizetésre vonatkozó követelmény be nem tartásának szankcionálására irányul, ha a fizetendő összeg eléri vagy meghaladja a meghatározott értékhatárt, függetlenül attól, hogy

- ez a be nem tartás csalárd vagy jogellenes tevékenységekhez kapcsolódik-e vagy sem. A Bíróság rendelkezésére álló iratokból egyáltalán nem tűnik ki, hogy ez a szankció az adócsalás megállapításának függvénye lenne.
- 102 Az alapeljárásban meg kell állapítani, hogy a szankcionált jogsértés abban áll, hogy egy társaság vezető tisztségviselő részvényese a törvényi tilalom ellenére úgy döntött, hogy készpénzben veszi fel az osztalékot, amelynek összege jóval meghaladja a nemzeti jogszabályokban a készpénzben történő kifizetésre meghatározott küszöbértéket.
- 103 A szankció összege rögzített százalékos arány alapján kerül meghatározásra, amely természetes személyek esetében az az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás megsértésével megfizetett teljes összeg 25%-ával, a jogsértés megismétlődése esetén pedig ezen összeg 50%-ával egyenlő. Jogi személyek esetében ez a rögzített százalékos arány a készpénzben teljesített kifizetés teljes összegének 50%-a, a jogsértés megismétlődése esetén pedig ezen összeg 100%-a.
- 104 Ugyanakkor egy olyan rendszer, amelyben a szankciók összege az ilyen szabályozás megsértésével kifizetett összeg függvényében változik, főszabály szerint önmagában nem tűnik aránytalannak. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás által előírt bírságok nem általánösszegűek, hanem lineárisan emelkednek az e szabályozás megsértésével megfizetett összeg függvényében, tehát az elkövetett jogsértés mértékétől és súlyosságától függően (lásd analógia útján: 2006. március 16-i Emsland-Stärke ítélet, C-94/05, EU:C:2006:185, 55. és 56. pont).
- 105 Azt is meg kell jegyezni, hogy a jogsértés elkövetőjének helyzetét figyelembe veszik, amennyiben e szabályozás a büntetés bizonyos mértékű egyéniesítését írja elő, hiszen a jogsértés első elkövetését enyhébben szankcionálják mint a későbbi elkövetéseket.
- 106 Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság által nyújtott magyarázatokból, valamint a bolgár kormány által a Bíróság kérdéseire adott válaszokból kitűnik, hogy a ZANN 28. cikkének a) pontjában említett, az elkövetett jogsértés elhanyagolhatóságának értékelése során a jogsértést szankcionáló nemzeti hatóság és a marasztaló határozat elleni jogorvoslatot elbíráló bíróság figyelembe veheti az ügynek a ZANN 27. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett valamennyi elemét és körülményét.
- 107 Az ilyen szankciók visszatartó erejével kapcsolatban azt is fontos megjegyezni, hogy a készpénzfizetésre vonatkozó korlátozás be nem tartása a jelen esetben meglehetősen nagy pénzüsségeket érint, továbbá hogy az ilyen be nem tartás nehezen felderíthető, ami indokoltta teheti, hogy az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem érdekében jelentős szankciórendszert hozzanak létre.
- 108 Ahogy a bolgár kormány írásos észrevételeiben kiemeli, a készpénzfizetési korlátozás be nem tartása leggyakrabban a jogi személy bevétele bizonyos összegének eltitkolásával, és ezáltal a nemzeti adó- és társadalombiztosítási szabályok be nem tartásával áll összefüggésben. A szankció mértéke tehát e kockázatokhoz képest megelőző jellegű, és alkalmas arra, hogy visszatartó hatással legyen az érintett személyekre.
- 109 A fentiekre tekintettel úgy tűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás által előírt szankciórendszer nem lépi túl az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem céljainak eléréséhez szükséges mértéket. Mindazonáltal, amint az a Bíróságnak a jelen ítélet 72. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából kitűnik, végső soron a kérdést előterjesztő bíróság feladata e

szabályozás arányosságának konkrét vizsgálata, figyelembe véve többek között a megtorlás és a megelőzés követelményét, valamint a szóban forgó összegeket és a ténylegesen kiszabott szankciók szintjét.

- 110 Így különösen az alapeljárás tárgyát képező nemzeti szabályok megsértésével készpénzben teljesített kifizetés teljes összegének 100%-át kitevő bírság meghaladná azt a mértéket, amely a fizetési számlára történő átutalás vagy befizetés útján történő fizetési kötelezettség teljesítésének biztosításához szükséges (lásd analógia útján: 2018. május 31-i Zheng ítélet, C-190/17, EU:C:2018:357, 45. pont).
- 111 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. cikket a Charta 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem érdekében egyrészt megtiltja természetes és jogi személyeknek, hogy a nemzeti területen készpénzfizetést teljesítsenek, ha annak összege eléri vagy meghaladja a meghatározott küszöbértéket, és amely e célból fizetési számlára történő átutalást vagy befizetést ír elő, ideértve a társasági osztalék kifizetését is, másrészt amely e tilalom megsértése esetére olyan szankciórendszert ír elő, amelynek keretében a kiszabható bírság összegét a tilalom megsértésével teljesített kifizetés teljes összegére alkalmazandó rögzített százalékos arány alapján kell kiszámítani, anélkül hogy e bírság az egyedi eset konkrét körülményei alapján módosítható lenne, feltéve hogy ezek a szabályok alkalmasak az említett célok elérésének biztosítására, és nem lépik túl az azok eléréséhez szükséges mértéket.

A költségekről

- 112 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Nem tartozik a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá az olyan tagállami szabályozás, amely a nemzeti területen a meghatározott küszöbértéket elérő vagy meghaladó kifizetés esetén megtiltja a természetes és jogi személyeknek a készpénzben történő fizetést, és előírja számukra a fizetési számlára történő átutalást vagy befizetést.**
- 2) Az EUMSZ 63. cikket az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem érdekében egyrészt megtiltja természetes és jogi személyeknek, hogy a nemzeti területen készpénzfizetést teljesítsenek, ha annak összege eléri vagy meghaladja a meghatározott küszöbértéket, és amely e célból fizetési számlára történő átutalást vagy befizetést ír elő, ideértve a társasági osztalék kifizetését is, másrészt amely e tilalom megsértése esetére olyan szankciórendszert ír elő, amelynek keretében a kiszabható bírság összegét a tilalom**

megsértésével teljesített kifizetés teljes összegére alkalmazandó rögzített százalékos arány alapján kell kiszámítani, anélkül hogy e bírság az egyedi eset konkrét körülményei alapján módosítható lenne, feltéve hogy ezek a szabályok alkalmasak az említett célok elérésének biztosítására, és nem lépik túl az azok eléréséhez szükséges mértéket.

Aláírások